

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

VII. Jure collationum & electionum sublato per Reservationes & Gratias expectativas, regium auxilium imploratur ab Ecclesia Gallicana ad eorum restitutionem. Carolus VI. jus antiquum adversus ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15591

& canonum observationem, antequam Imperij insignibus induti & unguento delibuti essent, ut testantur Evagrius, Nicetas, & Codinus Curopalates.

VII. Licet autem Edicto beati Ludovici prospectum esset nascenti morbo quo jura Collationum laborabant, paulatim tamen auctoritate Summorum Pontificum effectum est ut omnium beneficiorum imò & episcopatum collationes ad se traxerint, quin etiam ad vacatura, per gratias expectativas, contra Concilij Lateranensis præscripta jus dederint. His reservationibus, & gratiis, aliisque similibus machinationibus in perniciem canonum inductis, Ecclesia Gallicana Parisiis congregata remedium parans, electiones, collationes, & præsentationes secundum constituta generalium Conciliorum, nulla habita Reservationum & Gratiarum ratione, fieri decrevit. Sed quia impar erat Romanæ curiæ auctoritati, tuitionem regiam adhiberi procuravit. Rex itaque Carolus VI. Ecclesiæ Gallicanæ & Procuratoris regij petitionem, tractatu habito cum Consilio suo, synodorum decretis conformem esse animadvertens, Clerum Galliæ ad suam libertatem antiquam & juris dispositionem, quoad prædicta, reducendum esse censuit, & quantum in se esset reduxit, eumque in posterum in eadem libertate conservari voluit; atque edicti executionem Curis Parlamenti ceterisque magistratibus commisit anno millesimo quadringentesimo sexto. Observandum autem est summopere, edictum illud ita conceptum, ut ad tempus locum haberet, donec Concilij generalis decreto his rebus consultum esset. Sed postquam Concilium Constantiense spem Gallicanæ Ecclesiæ hac in parte destituit, idem Rex Carolus, coacto in concilium gravissimorum ex utroque ordine hominum confesso, Constitutionis anno M C C C C V I. latæ executionem peremptoriè decrevit anno M C D X V I I. quam deinde edicto lato anno sequenti confirmavit, rescissa Concilij generalis expectatione: *Voluimus, ac prout alias ordinavimus, volumusque, & ordinamus, Ecclesias personasque ecclesiasticas eorundem regni ac Delphinatus nostrorum ad suas antiquas franchisias & libertates in perpetuum reducendo, quod Ecclesiis nostrorum regni & Delphinatus cathedralibus & collegiatis, & earum beneficiis electivis secularibus & regularibus, per electiones, & non electivis per præsentationes, collationes, & institutiones Ordinariorum, quibus de jure communi seu consuetudine pertinet, secundum antiqua jura communia Concilijque generalia, de personis idoneis provideatur; cessantibus & rejectis omnino ac nonob-*

stantibus quibuscunque & quorumcunque Reservationibus generalibus vel specialibus, ac prohibitionibus, expectationibus, aut Gratiis, etiam cum Decreti appositione factis aut faciendis, concessis seu concedendis. Præcipit deinde Curis Parlamenti & ceteris iudicibus ut executioni hujus Constitutionis diligentissimè incumbant, & contumaces, cujuscunque gradus & ordinis fuerint, graviter plectant, ut infracti Edicti regij reos.

VIII. Tandem cum rebus ita ferentibus Basileæ multa decreta essent quæ labantem disciplinam restaurarent, Synodus generalis Ecclesiæ Gallicanæ eorum executioni paucis demptis consensit quidem, sed Pragmatica Sanctione Caroli V I I. confirmari curavit, qui Constitutis Basileenfibus & decretis Concilij Gallicani vim & robur legis publicæ addidit, & inter ceteras Constitutiones regias recenseri jussit, plenamque executionem Curis Parlamenti reliquisque magistratibus delegavit. Qua in re Principibus nostris cum Justiniano & aliis Imperatoribus Romanis convenit, qui Præfectis prætorio & Præsidibus provinciarum legum de disciplina ecclesiastica latarum executionem commiserant, ut apud nos demandata est Curis Parlamenti, & Seneschallis, seu Baillivis. Itaque si quis rescritto à Romana curia elicitò tentaret aliquid contra Constitutionum regiarum tenorem, conquerente Procuratore regio, iudicum prohibitionibus & multis indictis compecebatur. Vnde Ioannes Dauvet in suo libello appellationis Curiam Parisiensem pro Ecclesiarum juribus tuendis & defendendis necessariam esse rectè dicebat anno millesimo quadringentesimo sexagesimo. Ea autem regionum magistratuum interpellatio in his negotiis locum habuit, donec Ludovicus X I. liberam Pontifici potestatem in administratione rerum ecclesiasticarum hujus regni permisit. Cui novo Ludovici Edicto intercessit Procurator regius, sed Regis imperio cum omnia à Pontificis nutu penderent, Episcopi Gallicani à collationibus & electionum jure tunc penè dejecti sunt. Itaque hac sola tuitionis regie auctoritate Libertes Ecclesiæ Gallicanæ restaurari posse profitebantur plena Comitibus regni anno M C C C C X C I I I. nihilque Episcopis aut Patronis superesse, quo se tutos à rescritis & censuris Romanæ curiæ præstarent, quam regij præsidij opem. Quare supplici petitione Carolum V I I I. rogant ut Pragmatica Sanctionis usum restitui à Pontifice impetret; ea lege, ut si quo Pragmatica articulo Romana sedes offendatur, id totum à futuri Concilij definitione pendeat. Restitutus

Evagr. l. i. Nicetas in Alexio.

Ylla lib. vj. cap. 12.

N. 14. c. 11. T. 1. lib.

In Capitulis vicij. lib.

Capitulis Cuiuslibet Capituli Tit. 1. cap. 14.

Ylla etiam in sua legatione de illis articulis appropinquavit non ferat. lib. vj. de vj.

C. 11. N. 16. T. 1. lib.

Capitulis Cuiuslibet Capituli Tit. 1. cap. 14.

Comitia Turonensis.